

нѣло нѣщо и гы карало да ся научять що има исподъ земь-тѣ и на що тя стои. За много врѣмя мыслили и вѣрвали, че подъ земь-тѣ имало слонъ та ѣх носилъ на грѣба си, и тоя слонъ стоялъ възъ желвѣ, (костенурка) а пакъ тя плувала по голѣмо море. Нѣ никому не дохождало на умъ да помысли у що е и възъ що е разлѣто това море, а си приказвали само такыва и другы нѣкои бабины дивятины, като напр. че кога помрѣдне слонъ-тѣ съ ухо цѣла-та земя ся растрясвала.

Такыва глупости хора-та вѣрвали за много врѣмя; а кога ся пустили да пѣтувать по земь-тѣ и да ходять по далечны мѣста, зели да разглядвать земь-тѣ по-вникнѣто, плували по широки моря, призирали ся въ всичко и така най-сѣтнѣ ся увѣрили, че ако трѣгне чловѣкъ да врьви все камъ еднѣ странѣ, той слѣдъ дълго пѣтуваніе пакъ ще ся заврѣне тамъ, отдѣ-то е былъ излѣзълъ на пѣтъ. Напримѣръ да трѣгне чловѣкъ да пѣтува все камъ истокъ на никакъ да ся не отбива отъ пѣтя си, а прѣмине направо и сухо и море и горы и планины, той най-сѣтнѣ има да стигне пакъ тамъ, отдѣ-то е былъ трѣгнѣлъ; ако е былъ трѣгнѣлъ изъ Царійградъ, той пакъ ще стигне въ Царійградъ.

Да не бѣ земя-та валчеста, а да бѣше плоска, такъво нѣщо не бы могло да стане.

Кога пѣтувамы прѣзъ нѣкое широко поле на ни ся зададе отдалечъ нѣкой градъ, ніе му съзирамы най-напрѣдъ врѣхове-ты и покрывы-ты на черковы-ты и на кѣщы-ты, а кога вече приближимъ видимъ имъ и срѣдѣ-тѣ и най-сѣтнѣ и стѣны-ты до дѣно-то. Да не бѣ земя-та валчеста, оведнажъ бы ся видѣла цѣла-та сграда, съ разликѣ само, че ще ся види малка.